

La tribuna

Dotze cèntims

En el cas d'ATV, DA ha tirat, sense imaginació però amb crueltat, per la drecera fàcil

FERRAN

Goya

El País de diumenge 27 de novembre publicava, amb el títol «Románticos crueles y aburridos», un article de **Paul Krugman**, premi Nobel d'Economia 2008, sobre «els ideòlegs i il·lusos que es fan passar per tecnòcrates quan en realitat són uns romàntics molt poc pràctics i molt avorrits que parlen en una prosa pedant».

Tanmateix, el pitjor d'aquests ideòlegs –segons explica **Krugman**– són les crueltats que perpetren contra els demés mortals i els enormes sacrificis que exigeixen als treballadors i les seves famílies en nom de les seves visions romàntiques.

Krugman no ignora que necessitem experiència tècnica per enfrontar-nos als nostres mals econòmics; el que denuncia és la distorsió de la ciència econòmica pels visionaris que parteixen de les seves quimeres –i els seus *a priori*– sobre com haurien de ser les coses en lloc de fer una valoració racional de com són les coses realment.

El cas d'ATV és un exemple ben gràfic d'un enfocament distorsionat de la realitat per part de gent amb interessos contraris als mitjans públics de comunicació social, que porten anys imposant un pensament que nega en la pràctica la legitimitat de l'Estat per crear (i mantenir) mitjans de comunicació social tal i com reconeix l'article 36 de la Constitució.

El govern de DA en lloc de «servir amb objectivitat l'interès general», subordina aquest interès general als interessos particulars i cedeix a les pressions dels sectors competidors dels mitjans públics.

L'avorrida retòrica dels enemics dels mitjans públics s'omple de qualificatius posposos: «sobredi-

DA ha retallat la subvenció a RTVA prop d'un 25%. Ara costarà 35 euros/any a cada ciutadà

mensionada», «insostenible», «creixement espiral», «pou sense fons». Manquen, però, arguments.

La «freda valoració» que ens recomana **Krugman** ens diu que l'any 2011 la radiotelevisió pública andorrana haurà costat a cada andorrà 45 euros: 12 cèntims diaris. Si ho comparem amb el cost de la radiotelevisió catalana –40 euros/any– i amb el desavantatge d'escala (80.000 habitants contra 7 milions) ens adonem que els qualificatius dels «romàntics crueles» tenen poc

de racionalitat econòmica. Hi ha una televisió autonòmica espanyola més eficient: la d'Astúries, que costa 9 cèntims/dia a cada asturià. Però el govern autonòmic també la vol desmuntar; **Álvarez Cascos**, contràriament a **Toni Martí**, no se'n amaga. Ell –**Cascos**– quan llença la pedra no amaga la mà.

DA ha retallat en el pressupost de 2012 la subvenció a RTVA prop d'un 25%. Ara costarà 35 euros/any a cada ciutadà, 9 cèntims dia. Perdrà –encara més– qualitat. Compa-

rin aquest cost, senyores i senyors lectors, amb el preu del paquet bàsic de canals de TV que ens ven «STA-Som Internet» per la «sostenible» quantitat de 240 euros/any. O amb el preu d'una retransmissió de futbol PPV.

El govern de DA ha tirat, sense imaginació però amb crueltat, per la drecera més fàcil, sense fer ni el més mínim esforç per esbossar els trets d'un model de servei públic de RTVA, ajustat a les necessitats del país i econòmicament assumible.

Els «romàntics avorrits i crueles» de DA i de la seva claca incondicional, només esperen l'endemà de les eleccions comunals per posar noms propis a les seves víctimes. ≡ Enginyer